

- Man skal sørge for at elske nogen og blive elsket

Hver dag skal have mening, mener skuespiller Anette Støvelbæk. Hun har været tvunget til at tage stilling til livet på en ny måde, fordi familien, som hun altid har kendt den, er under opbrud. Og er der egentlig noget, hun skal nå, inden hun selv skal dø?

Anja Limkilde, onli@jfmedier.dk

Indimellem sætter Anette Støvelbæk sig ned og siger, at hun bare vil have det, som det altid har været. I de øjeblikke ønsker hun, at børnene aldrig bliver store og flytter hjemmefra. At intet nogensinde vil forandre sig.

I de næste øjeblikke hanker hun op i sig selv og forholder sig til virkeligheden: At familien er under opbrud og forandring. Og det er lige så spændende, som det er skræmmende og sorgfuldt.

Anette Støvelbæk er den ene halvdel af det, der vel nok kan kaldes dansk teaters og danske tv-seriers stjernepar. Siden hun var 18 år, har hun været kæreste med skuespillerkollegaen Lars Mikkelsen. Lige nu er de aktuelle i hver sin serie på konkurrerende tv-kanaler søndag aften. Han er hovedrolle-præst i anden sæson af "Herrens vej" på DR klokken 20, mens hun er skrap sygeplejerske i TV 2 Charlies nye "Sygeplejeskolen" 50 minutter senere.

Derhjemme har de i over 50 år været hinandens trygge base og stærke valg. Men familien, som Anette Støvelbæk elsker at have omkring sig, er under omsmelting. Der er tomrum, som efter ældstesønnens flytning og farens død skal fyldes med ny mening.

Og hvordan gør man det? Engagerer sig i poli-

tik, køber et sommerhus, rejser noget mere eller glæder sig til, at man får børnebørn?

Anette Støvelbæks svar er nok det hele og meget mere. For det er vigtigt - uundværligt, faktisk - at livet giver mening.

Højdramatiske spørgsmål

Hun er spinkel og fin, som man kender hende fra alle sæsonerne af "Badehotellet" eller gennembrudsfilmene "Italiensk for begyndere", men der er intet af rollernes skrøbelighed over skuespiller Anette Støvelbæk, som åbner døren til sin Vesterbro-lejlighed. Fra vinduet i stuen kigger man over byens tage mod rådhusårnet, og fra spisebordet kigger man ind i en bugnende reol af bøger og katalogiserede dvd-film.

I to årtier har hun boet på stenbroen. Selv om den i mellemtiden er blevet byforny, er folk stadig forskellige på det indre Vesterbro, hvor der er plads til både ludere, lommebøger, akademikere og "en gøglerfamilie", som Anette Støvelbæk smilende omtaler sin.

Selv voksede hun op på en jordbunke, for græsset var endnu ikke sået, da hendes far og mor, Helmer og Ulla, flyttede til Urbanplanen med deres to børn. De var en kerne af en familie, som samtidig var åben. Børnene på ungdomspensionen, som faren var forstander på, gik ind og ud af hjemmet, hvor man aldrig vidste, hvor mange der kom til aftensmad.

Forældrene blev en institution på Amager. Sådan nogle, som de andre børn ønskede var deres. Og så var de en institution i Anette Støvelbæks liv. En konstant. En enhed.

- Jeg mistede min far for to år siden. Han døde for tidligt. Han var ikke færdig med livet, og jeg var ikke parat til at miste ham. Og det sætter alt muligt i gang: Hvad skal jeg nå at have ud af livet? Men det var også et underligt skift, at jeg sad der som den voksne datter og havde en far, som pludselig havde brug for min hjælp. Der er ting, som er endegyldige. Det hjælper ikke noget at sige, kan vi ikke lige tage den en gang til? Nåede vi at snak-

“

DET ER, SOM OM TÅNDHJULENE IKKE HELT GÅR I HAK PÅ SAMME MÅDE, SOM DE HAR GJORT. OG DER BLIVER PLUDSELIG MEGET TOMT. OG DET ER SAMTIDIG OGSÅ RET FANTASTISK, FOR DER BLIVER JO TID TIL ALT MULIGT.

ANETTE STØVELBÆK

ke nok? Nåede vi at være der nok for hinanden i livet? Nåede vi at nyde hinanden nok? spørger Anette Støvelbæk.

- Vi skal huske at nyde hinanden, gentager hun. Ud over smerten og sorgen efterlader farens død et tomrum. En nærmest fysisk plads i enheden Helmer og Ulla, der skal fyldes ud. Det bliver den med daglige telefonsamtaler og beskeder mellem Anette Støvelbæk og hendes mor. Men det er også, som om hans sociale og politiske engagement hænger og svæver i luften, som noget, hun kunne gribe og føre videre.

- Det er klart, at hans død efterlader mig med mange tanker om livet. Og helt højdramatisk og så med tanken om, hvad skal jeg nå, inden jeg skal dø. Er der noget, jeg bør gøre? Jeg har ikke nogen højere mening med livet, andet end, at vi skal være ordentlige ved hinanden, og vi skal være ordentlige ved vores jord. Det er sådan nogle store tanker, som så i det helt nære udmønter sig i, at vi skal se nogle gode mennesker og dele vores tanker og liv med hinanden, og så ville jeg ønske, at jeg kunne blande mig noget mere politisk. Min far var meget engageret, og det er min mor i øvrigt også, og der har de virkelig været forbilleder. Og det er jeg blevet endnu mere opmærksom på efter min fars død. Jeg stiller mig selv det spørgsmål, hvor meget skal jeg gå ind og engagere mig, siger hun.

- Jeg er ikke et sted, hvor jeg er klar til at stå på mål for et parti-program. Men jeg synes, det er vigtigt at blande sig i nærmiljøet og samfundet, fastslår hun.

De eksistentielle spørgsmål, vi taler om, bliver forstærket af forandringerne, der sker omkring hende. Tabet af faren. Børnene, der flytter hjemmefra. Men spørgsmålene har altid været der. Der har altid været ting, der gav Anette Støvelbæks liv mening, og andre, der gjorde det meningsløst.

- Indimellem synes jeg, at livet kan være trist og hårdt. Det er især, fordi der er så meget dumhed i verden. Når jeg sidder og ser i tv, at der er valgt en fuldstændig sindssyg præsident i USA. Hvem har

dog valgt det? Og det kan jeg også tænke, når der er folketingsvalg herhjemme. Hvem stemmer dog på det parti, som jeg er så dybt uenig med? Det kan da ikke være mit land. Så kan jeg godt blive rigtig trist faktisk og tænke, at jeg ikke kan gøre nogen forskel på nogen måder, siger hun.

Men magtesløsheden og meningsløsheden varer ikke ved.

- Ikke lang tid ad gangen. Så vælger jeg at hive mig selv op og tvinger mig selv til at kigge på, hvad jeg har, siger Anette Støvelbæk.

Under omsmelting

På trægulvene lister et par katte rundt. De indtager lydøst stole og spisebord, men bliver beordret ned igen. Inden de finder en vindueskarm eller en sofa at ligge på.

I lang tid har meningen med hverdagen været ret simpel for Anette Støvelbæk. Den har været lige her i lejligheden, hvor hendes sønner har lært at gå og snakke, diskutere og skændes.

- Der er så mange fantastiske ældre, og lige pludselig er de voksne, ligeværdige mennesker, der på nogle punkter ved meget mere end mig. Det er en skøn proces. Men det der med, at de pludselig flytter hjemmefra, det var jeg ikke helt parat til, siger hun og smiler lidt forlegent.

- Min ældste søn flyttede hjemmefra, da han kun var 20 år. Han var kommet ind på den uddannelse, han gerne ville, som er et nåleøje, og vi havde fundet en lejlighed til ham, og alt var godt, men jeg følte stor tristesse over at skulle miste min søn. Hvad jeg på ingen måde har gjort, fordi han kommer hjem til København hele tiden. Men det er, som om tandhjulene ikke helt går i hak på samme måde, som de har gjort. Og der bliver pludselig meget tomt. Og det er samtidig også ret fantastisk, for der bliver jo tid til alt muligt, siger hun.

Siden hun var 18 år, har Anette Støvelbæk dannet par med skuespiller Lars Mikkelsen. Foto: Vibeke Volder

Blå bog

ANETTE STØVELBÆK

51-årig skuespiller.

Hun er uddannet fra Odense Teaters skuespillerskole i 1997.

Fik sit store folkelige gennembrud som Olympia i Lone Scherfigs "Italiensk for begyndere" i 2000. Har desuden spillet med i tv-serierne "Kroniken", "Lærkevej", julekalenderen "Tinkas juleeventyr" og "Badehotellet". Er aktuell i "Sygeplejeskolen".

Samtidig med, at tv-serien løber over skærmene, spiller Anette Støvelbæk med i Folketeatrets udgave af Ibsen-klassikeren "Peer Gynt".

Anette Støvelbæk er gift med Lars Mikkelsen på 30. år. Sammen har de sønnerne Lue, 23 år, og Thor, 17 år.

← FORTSAT FRA FOREGÅENDE SIDE

Det er al den tid, man savner og sukker efter, når børnene er små. Dengang, da familieprojektet var veldefineret, og meningen med hverdagen var børnene. At bruge tiden på dem. At få dem godt i vej. Samtidig har familien bestået af to voksne "goglere", der har arbejdet hårdt på hver sin karriere.

Forestillinger på teatrene fyldte aftenerne, mens optagelser eller tegnefilms-dubbing kunne lægges ind om eftermiddagen.

Ligesom i Anette Støvelbæk barndomshjem vidste man aldrig, hvem der var der til aftenstuden. Men der var altid en forælder, en morfar eller en barmepige. Til gengæld var morgenerne lange og hellige.

- Vores hverdage har altid været foranderlige. Jeg har aldrig villet have det anderledes, for jeg kan godt lide, at tingene er i bevægelse. Og dog konstante i en eller anden forstand, for jeg vil gerne have min base og min familie omkring mig, si-

ger hun og mimer, at hun samler dem sammen i sin favn.

- Men det er jo fantastisk, de er blevet voksne mennesker, der har ønsker og lyst og mod på deres eget liv. Så det er en spændende tid, det er sørgmodigt og fyldt med mange følelser, men spændende. Sådan vil det jo være hver gang, at der sker noget nyt, når et barn flytter hjemmefra, eller en forælder dør, så skal tingene omsmeltes og formes til noget nyt, siger Anette Støvelbæk.

→ FORTSÆTTES PÅ NÆSTE SIDE

MØLLEKROENS

Julebuffet ud af huset 2018

- Marinerede sild med karrysalat
- Tomatiserede enebærstegte sild med syltede tomater
- Æg pyntet med mayo og lakserogn
- Dildbagt laks, grønlandske rejer, hertil rævesauce tilsmagt med hvid balsamico
- Møllekroens æbleflæsk med flæsk fra frilandsgris og bagte, syltede Cox Orange (kan lunes)
- Andeconfit vendt i peberbagte blommer, jordskokker samt friséesalat
- Sprængt, glaseret kalvespidsbryst hertil rosmarinstegete æbler, løg og svesker (leveres varm)
- Rød kålsalat vendt i ristet havre, sweet chili og abrikoser, saltede mandler på toppen
- Ris a la mande med kirsebærsauce (kan lunes)

INCL. 2 VALGFRI TILVALG

Hertil serveres friskbagt rugbrød, flutes og smør.

Pris pr. couvert ud af huset: kr. 268,-

Vælg 2 tilvalg

Ønskes mere end 2 tilvalg, kan det tilkøbes til kr. 25,-

1. Pankopaneret pandestegt fiskefilet (skal varmes), hertil grov remoulade
2. Pocheret torskebrandade med picklesravigotte
3. Hvidløgssstegte kæmperejer i XO sauce
4. Møllekroens hjemmelavede leverpostej (kan lunes), samt syltede rødbeder
5. Tarteletter med høns i asparges (skal varmes)
6. Frikadeller med kokkens rødkål (leveres varm)
7. Gourmetpølser med julens krydderier (leveres varm) og grovkornet sennep
8. Langtidsstegt flæsesteg, hertil kokkens rødkål (kan lunes)
9. Grønlangkål og sukkerbrunede kartofler (leveres varm)
10. Lerpottebagt grønkålsgratin med hvedekerner, skalotteløg og nødder (kan lunes)
11. To lækre oste, hertil kompot, italienske oliven og kiks
12. Møllekroens nyfortolkning af kiksekage med peanuts, karamel, belcolade og havrekiks

Andeconfit kan udskiftes med braiseret gammeldags andesteg med peberbagte blommer og jordskokker (skal varmes) + 18,-

Tilbuddet er gældende fra den 16/11 - 16/12 2018.

Levering min. 15 couverts, afhentning min. 10 couverts. Prisen er eks. leveringsomkostninger. Der kan ikke laves ændringer i Møllekroens julebuffet - kun tilkøb.

Bemærk: Under 15 couverts skal man selv opvarme alle "leveres varm retter".

MØLLE
KROEN

Selskabslokaler & Diner Transportable • Brolandvej 7, Bullerup • 5320 Agedrup
Telefon 65 93 87 07 • www.moellekroen.dk • e-mail: admin@moellekroen.dk

Bemærk:

Møllekroens julebuffet kræver ingen ovn/micro-ovn/kogeplade, men det kan være en fordel, hvis du ønsker, at æbleflæsken og kirsebærsauce skal være lun. Ved ovenstående tilvalg er der derimod retter, som skal varmes, så har du ikke nogen ovn, så fravælg retter, der "skal varmes".

- Måske byder fremtiden på et sommerhus. At komme ud i naturen, grave i noget jord, sidde og glo ud i luften og få læst nogle af alle de bøger, jeg gerne vil have læst, siger Anette Støvelbæk, der har boet de seneste 20 år på Indre Vesterbro i København. Foto: Vibeke Volder

Hver dag skal have mening, mener Anette Støvelbæk. Og som børnene bliver voksne og flytter hjemmefra, begynder hun at tage stilling til sit liv på en ny måde. Foto: Vibeke Volder

Den perfekte søndag. Dagen slutter med tv-serier

Hvis man har fri om søndagen - det er jo ikke altid, at man er så heldig, når man er skuespiller - vil den perfekte søndag være at sove lidt længere og læse avisen i sengen.

Og når nu der er tid, ville jeg nok tage en træningstur eller en badetur i havnebadet. En tur ud i luften, i skoven er også en del af en dejlig søndag.

Jeg ville samle familien til frokost. Det måtte gerne være med min brors familie og min mor også. Og om aftenen ville der for en gangs skyld være tid til hjemmelavet mad. Når man arbejder på teateret og spiller om aftenen, er det sjældent, at man har tid til selv at lave maden.

Dagen skulle afsluttes i sofaen foran fjernsynet, hvor vi ser tv-serier. Vi sætter os simpelthen ned hele familien, hvis vi kan, og ser hinandens serier, nu hvor vi begge er på. Lars spiller med i en ret vidunderlig serie for øjeblikket, synes jeg. Og jeg ser altid mine egne ting. Både fordi det er sjovt at se, hvilket produkt der er kommet ud af det, og for at blive klogere til næste gang.

← FORTSAT FRA FOREGÅENDE SIDE

Lige nu støber hun sin dagligdag af en turne rundt i landet med Folketeatrets "Peer Gynt"-forestilling. En del af hendes fag, hun havde fravalgt, da sønnerne var små. Hun fylder den også med kunst og kultur for at indhente nogle af de udstillinger, hun ikke havde tid til at se, når børnene skulle passes. Og så drømmer hun om mere natur. Måske køber de et sommerhus, hvor man kan grave i jorden, glo ud i luften og læse nogle af alle de bøger, hun ikke har haft tid til.

- Og forhåbentligt, om ikke så mange år, får jeg nogle børnebørn, griner hun.

Men vigtigst af alt er, at hver dag bliver støbt, så den giver mening. Og i det regnskab er det de små og nære ting, der tæller.

- Jeg tror, meningen med livet er, at man er til stede i sit liv nu og her. Og at man sørger for at elske nogen og blive elsket, siger Anette Støvelbæk.

En mening med hinanden

Mens tingene omkring hende forandrer sig, er der en ting, der er konstant. Det er kærligheden.

Siden hun var 18 år, har hun været kæreste med Lars Mikkelsen.

Tre år senere blev de spontant gift, og lige siden har de været vidner til hinandens liv. De har været den trygge base, som Anette Støvelbæk så gerne vil have. En konstans, mens verden og de selv forandrer sig.

- Noget, der er konstant, er jo ret fantastisk, hvis

det stadig er i bevægelse. På mange måder er vi nogle andre mennesker, end da vi mødte hinanden. Men jeg synes, at det er ret vidunderligt, at vi har været vidner til hinandens liv. Der er en enorm erfaringsbank i et delt liv, siger Anette Støvelbæk.

- Er det et stærkt kærlighedsvalg, der gør, at I har holdt sammen så længe?

- Ja, det er et stærkt valg. For der er også ting, man må give afkald på her i livet. Man kan ikke kun vælge til, man må også vælge nogle ting fra. Selvfølgelig føler vi en dyb kærlighed til hinanden og er to mennesker, der respekterer og elsker hinanden. Og det har vi valgt til, fordi vi altid har kunnet se en mening med hinanden, siger hun.

“ PÅ MANGE MÅDER ER VI NOGLE ANDRE MENNESKER, END DA VI MØDTE HINANDEN. MEN JEG SYNES, AT DET ER RET VIDUNDERLIGT, AT VI HAR VÆRET VIDNER TIL HINANDENS LIV. DER ER EN ENORM ERFARINGSBANK I ET DELT LIV.